

UCHWAŁA NR L/1202/14
RADY MIASTA KATOWICE

z dnia 28 maja 2014 r.

**w sprawie rozpatrzenia wezwania Pani M   W   do usunięcia naruszenia prawa uchwałą
w sprawie zatwierdzenia "Taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania
ścieków dla Miasta Katowice na okres od dnia 1 lutego 2014 roku do 31 stycznia 2015 roku"
przedłożonych przez Katowickie Wodociągi Spółka Akcyjna.**

Na podstawie art. 18 ust. 1 i art.101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2013 r., poz. 594 z późn. zm.)

Rada Miasta Katowice
uchwała:

§ 1. Nie uwzględnąć wezwania Pani M   W   do usunięcia naruszenia prawa uchwałą nr XLIV/1041/13 z dnia 30 grudnia 2013 roku w sprawie zatwierdzenia "Taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków dla Miasta Katowice na okres od dnia 1 lutego 2014 roku do 31 stycznia 2015 roku" przedłożonych przez Katowickie Wodociągi Spółka Akcyjna.

§ 2. Prawne i faktyczne argumenty decydujące o zajęтым stanowisku w sprawie zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązać Przewodniczącego Rady Miasta Katowice do poinformowania wnoszącego wezwanie o zajęтым przez Radę Miasta Katowice stanowisku.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miasta Katowice

Jerzy Forajter

Uzasadnienie

Pismem z dnia 17 kwietnia 2014 roku doręczonym Radzie Miasta Katowice w dniu 18 kwietnia 2014 roku, Pani M W (zwana dalej „Skarżącą”), wezwała Radę Miasta Katowice do usunięcia naruszenia prawa poprzez zmianę „Taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków dla Miasta Katowice na okres od dnia 1 lutego 2014 roku do dnia 31 stycznia 2015 roku” ustanowionej w drodze uchwały nr XLIV/1041/13 Rady Miasta Katowice z dnia 30 grudnia 2013 roku, jako naruszającej przepisy prawa wymienione poniżej.

Rada Miasta Katowice uchwałą nr XLIV/1041/13 z dnia 30 grudnia 2013 roku uchwaliła „Taryfę dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków dla Miasta Katowice na okres od dnia 1 lutego 2014 roku do 31 stycznia 2015 roku” (dalej jako „Taryfa”). Taryfa ta zdaniem Skarżącego jest niezgodna z przepisami prawa.

Zdaniem Skarżącej powyższa uchwała naruszyła jego interes prawny w ten sposób, iż będąc mieszkańcem Katowic, miasta którego obszar powyższa uchwała objęła, doszło do niezgodnego z prawem podwyższenia cen opłat za wodę, co w sposób bezpośredni odnosi się do każdego z mieszkańców Katowic, ze względu na konieczność ponoszenia wyższych opłat za wodę, w szczególności zgodnie z pkt.7.3 Taryfy wskazującym, iż „odbiorca usług dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki na warunkach i w terminach określonych w umowie (str.20 Taryfy), a także zgodnie z § 17 ust.1 rozporządzenia ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (dalej „rozporządzenie”), w sposób niemający umocowania w przepisach prawa.

Zdaniem Skarżącej, uchwalona taryfa, narusza w szczególności **§ 3 pkt 1 lit. b** rozporządzenia poprzez brak ochrony odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat ze względu na brak wytłumaczenia w Taryfie przyczyn wzrostu opłaty za cenę wody o 4,6% oraz wzrostu opłat za ścieki o 7,9%, a także opłat abonamentowych, **§ 3 pkt 1 lit. d i § 13 ust.2 pkt 2** rozporządzenia poprzez brak motywowania odbiorców do racjonalnego użytkowania wody i ograniczenia zanieczyszczenia ścieków, **§ 4 ust.3** rozporządzenia poprzez brak ustalenia cen i stawek opłat w sposób, który pozwoliłby obliczyć należność za korzystanie z tych usług.

Zgodnie z Taryfą (str.34) cena wody wzrosła o 4,6 % w stosunku do starej Taryfy. Zdaniem Skarżącej, w Taryfie nie wyjaśniono jednak, jakimi kryteriami i danymi kierowano się przy ustaleniu, iż cena wody musi zostać podwyższona o 4,6% w nowej Taryfie. W Taryfie przedstawiono wprawdzie różne dane (w szczególności na str. 27 i 28), aczkolwiek nie wytłumaczono w jaki sposób np. wysokość prognozowanej na 2014 rok inflacji, wzrost przeciętnych wynagrodzeń lub wzrost kosztów energii wpływa na finalną cenę wody. W taryfie nie wskazano również na jakiej podstawie prognozuje się, iż wzrost cen energii ukształtowany będzie na poziomie 2,4%. Identycznie, w Taryfie nie wskazano przyczyn uzasadniających podwyższenie opłaty za ścieki o 7,9% (str.37). Podobnie, nie uzasadniono, dlaczego o wskazane w Taryfie wartości wzrosły opłaty abonamentowe. W związku z tym, nie sposób skontrolować czy dokonane podwyżki rzeczywiście mają umocowanie w przytoczonych danych makroekonomicznych. Brak przyjęcia wzoru będącego podstawą wyliczeń, o ile w danym roku cena wody lub ścieków powinna wzrosnąć lub zmaleć, wskazuje na dowolność ustaleń w tym zakresie, co w rezultacie prowadzi do wniosku, iż odbiorcy usług nie są chronieni przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat.

Zdaniem Skarżącej, w Taryfie, w sposób sprzeczny z § 3 pkt 1 lit. d i § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia nie zamieszczono jakichkolwiek instrumentów motywujących odbiorców usług do racjonalnego użytkowania wody i ograniczenia zanieczyszczenia ścieków.

W związku z powyższym Skarżąca wzywa Radę Miasta Katowice do zmiany ww. uchwały poprzez jej zmianę w powyżej wskazanym zakresie, a także poprzez zmiany cen opłat za wodę i za ścieki.

Po rozpatrzeniu sprawy Rada Miasta Katowice uznaje, iż ww. wezwanie Skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

1. „Taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków dla Miasta Katowice na okres od dnia 1 lutego 2014 roku do dnia 31 stycznia 2015 roku” zostały przygotowane przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne Spółkę Katowickie Wodociągi S.A. (dalej: „Spółka”) zgodnie z przepisami rozporządzenia i zawierają wszystkie elementy niezbędne do ustalenia cen i stawek opłat za dostarczoną wodę i odprowadzane ścieki. Taryfy wyliczone zostały na podstawie określonych niezbędnych przychodów. Poziom niezbędnych przychodów uwzględnia m.in.:

- koszty związane ze świadczeniem usług wodociągowo-kanalizacyjnych, ustalone na podstawie ewidencji księgowej i uwzględniające planowane zmiany tych kosztów w roku obowiązywania Taryf,

- zmiany warunków ekonomicznych oraz wielkość usług i warunki ich świadczenia,
- koszty wynikające z planowanych wydatków inwestycyjnych na podstawie opracowanego wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych będących w posiadaniu Spółki.

Wniosek o zatwierdzenie Taryfy został złożony w terminie przewidzianym w art.24 ust.2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity Dz. U. z 2006 roku Nr 123 poz. 858 z późn.zm.) (dalej „ustawa”). Taryfy zostały sprawdzone przez Prezydenta Miasta Katowice pod kątem zgodności z przepisami ustawy a także zostały zweryfikowane koszty, o których mowa w art.20 ust.4 pkt 1 ustawy, pod względem celowości ich ponoszenia.

Po dokonaniu w/wym. czynności Taryfy zostały przekazane Radzie Miasta Katowice do zatwierdzenia. W dniu 30 grudnia 2013 roku Rada Miasta Katowice zatwierdziła Taryfy podejmując stosowną uchwałę.

Ustalone w Taryfie opłaty są stosowane przy zachowaniu standardów jakościowych obsługi odbiorców usług, które wynikają z obowiązujących przepisów prawa, określonych w zezwoleniu na działalność w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków oraz w Regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków przez Spółkę na terenie Miasta Katowice a także w umowach z poszczególnymi odbiorcami usług wodociągowo-kanalizacyjnych.

2. Obowiązujące przepisy prawa nie określają wzoru będącego podstawą wyliczeń ceny wody czy ścieków w danym roku. Zasady ustalania Taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków określa Rozdział 4 ustawy.

Wg art. 20 ust. 2 ustawy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na podstawie niezbędnych przychodów. Definicja niezbędnych przychodów zawarta jest w art. 2 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Zgodnie z nią, niezbędne przychody stanowią „wartość przychodów w danym roku obrachunkowym, zapewniających ciągłość zbiorowego zaopatrzenia w wodę odpowiedniej jakości i ilości i zbiorowego odprowadzania ścieków, które przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne powinno osiągnąć na pokrycie uzasadnionych kosztów, związanych z ujęciem i poborem wody, eksploatacją, utrzymaniem i rozbudową urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych oraz osiągnięcie zysku”.

Czyli inaczej mówiąc niezbędne przychody to wartość przychodów, które przedsiębiorstwo musi osiągnąć dla zapewnienia odpowiedniej jakości usług oraz pokrycia wszystkich wydatków związanych z eksploatacją, utrzymaniem i rozwojem systemu wodno-kanalizacyjnego. Szczegółowo tę definicję ujmuje § 6 rozporządzenia. Za koszt uzasadniony w rozumieniu powyższego przepisu Spółka przyjęła tylko ten koszt, który jest niezbędny do wykonania zobowiązań wynikających z prowadzonej działalności.

Ponieważ Spółka musi wykonywać zawarte umowy, w tym dotyczące ciągłości, jakości i ilości dostarczonej wody i odprowadzonych ścieków, to ocena „niezbędności” danego kosztu odnosi się właśnie do tych obowiązków.

3. Przesłanka ochrony odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat (**§ 3 pkt 1 lit b rozporządzenia**) jest klauzulą nieostrą. Uzasadnione powoływanie się na nią może mieć miejsce wówczas kiedy wykazano by, że do kalkulacji Taryfy przyjęto koszty nie będące kosztami uzasadnionymi. W tym przypadku nie stwierdzono takiej sytuacji.

4. Ustosunkowując się do zarzutu dotyczącego naruszenia **§ 4 ust. 3 rozporządzenia** – braku ustalenia cen i stawek opłat w sposób, który pozwoliłby obliczyć należności za korzystanie z tych usług, należy stwierdzić, że w „Uzasadnieniu wniosku taryfowego sporządzonego dla Miasta Katowice za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków”, które stanowi integralną część Taryfy, Spółka zamieściła wszystkie wymagane przepisami prawa (§ 19 rozporządzenia) dokumenty, informacje oraz tabele i zestawienia. Zawarte w nich dane informują o wszystkich elementach mających wpływ na ustalenie wielkości cen i stawek opłat.

Wprowadzone do Taryfy tabele stanowiące o cenach i stawkach opłat za wodę i ścieki nie są skomplikowane i pozwalają poszczególnemu odbiorcy usług na prawidłowe zakwalifikowanie do danej grupy odbiorców.

Tym samym zarzut ten należy uznać za nieuzasadniony.

5. Przesłanka motywowania odbiorców do racjonalnego użytkowania wody i ograniczenia zanieczyszczania ścieków zawarta w **§ 3 pkt 1 lit d i § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia**, jest bardzo trudna do przeniesienia na konkretne postanowienia taryf.

Spółka systematycznie ogranicza rozliczanie odbiorców ryczałtowych, stopniowo wprowadza system zdalnego odczytu wodomierzy. Klient, poprzez Internetowe Biuro Obsługi Klienta może śledzić swoje zużycie wody, przeprowadzać analizy jej zużycia w poszczególnych okresach, co pozwala mu na jej racjonalne wykorzystanie.

Racjonalne użytkowanie wody winno być odpowiednie dla potrzeb danego odbiorcy.

6. Postanowienia art.24 ust.10 ustawy określa roczny termin obowiązywania taryf. Ustawodawca wprowadził zasadę obowiązywania taryf i stawek opłat za wodę i ścieki przez okres jednego roku nie przewidując jednocześnie możliwości jej zmiany w okresie obowiązywania przez wprowadzenie nowych cen i stawek opłat. Tym samym Rada Miasta nie może kształtować treści ustalonej już na dany rok Taryfy poprzez wprowadzanie korekt, co potwierdza szereg orzeczeń sądowych (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 29 lipca 2005r., IV SA/Wa 995/05, LEX nr 190588, wyrok WSA w Kielcach z dnia 26 listopada 2009r., II SA/Ke 623/09, LEX nr 589142, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 23 listopada 2006r., II SA/Wr 488/09, NZS 2007/1/13, wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 9 lutego 2011r., IISA/Rz 1223/10 i rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Lubelskiego z dnia 28 kwietnia 2011r., NK.II.4131.192.11 oraz Wojewody Dolnośląskiego z dnia 2 lutego 2006r., PN.II.0911-3/77/06. W związku z powyższym brak jest możliwości korekty taryfy w trakcie roku.

W świetle powyższego wezwanie Skarżącej do usunięcia naruszenia prawa uznaje się za bezzasadne.